

Na slávu Paříže!

Proč se mi před duševním okem, při čtení zprávy o odhalení pomníku L. Delibes, skládatele "Coppélie" a "Lakme", objevil obraz, který usměvavě, ušlechtilě tváří zesnulého přítele nikerak neodpovídal, proč mi vzpomínka na dávné události vykouzlila zasmušlou, snědou tvář, špičatou bradu a neutlumným žárem zářící oči mladého štábního důstojníka nešťastné doby, obléhání naší matičky Paříže?

Proč jsem se dal unést vroucnými slovy řeči přítele zesnulého a spolupracovníka a proč mi tanul na mysli onen výjev z ulice Kucil, v které se mi za studeného jitra lednového L. Delibes objevil, upoceného, schváčeného koně za uzdu držící, proč mi dorážela v uši znova a stále nervosním mávnutím ruky provázená slova: "Oni jsou tamhle a stříleli ze zálohy!"

L. Delibes v krvi potřísněném jízdeckém pláští, v těžkých odraňných botech s velikými ostruhami se mi v Buzenvalu opět zjevil, kdež jeho poprsí nedávno četným francouzským lidem hluchně bylo pozdravováno — proč?

Nyní si vzpomínám. Byl jsem v muzeu "Obléhání Paříže", které sice úplné ještě hotovo není, přece ale se mi tak zalíbilo a tak mnohé vzpomínky v mne vzbudilo. Muzeum uspořádáno p. Jiřím Cainem, konservátorem pařížských sbírek, pravým to, rodné město své se zápletem mladistvých milujícím Pařížanem, v budově spojených muzeí Sevigné & Carnavalet a plný několik prostranných sálů prvního poschodí. Prožil jsem tam za hodinu dnů a měsíce úzkosti a bolesti, pocítil jsem tam znova slachy, které mi srdce svíraly a — přec nebyly tak hroznými, jako ony, které trpíme všichni v době nynější, v čase nešťastné, Francii oslabující záležitosti vlastizárce.

Fantom obléhané Paříže zvedá se jako krvavá, vyhadovávala přišera! L. Delibes se mi opět zjevil v obrazech, poprsích, soškách atd. s čapkou národního vojska mezi svalenými troskami, roztrhanými prapory a zakrvácenými uniformami, které i v duši nepřítel jen účtu a nadšení musí vzbuditi.

Zdálo se mi, že sním, že žiji život předud mezi proklamacími, plakáty, vojenskými raporty, telegramy a že slyším stále pronikavý hvízd nepřátelských koulí a bučení granátů, které se na město z mnoha stran a z plateau u Chatillonu sypaly — a hle, sádrový odlietek sousoší třech skvělých ubožáčků, dětí, dohromady sotva dvacet let čítajících, které pruský "čmelák" (granát) v ulici Kennes zasáhl a v kasi masa, krve a sněhu převedl a tam zas hvězda důstojníka I. stupně, řádu čestné legie, staříčkové V. Duruy, který se šesti křížky na zádech jako prostý pěšák národní gardy padl, dále stejnojmenný nynější správce "Comédie Française", Julia Clartie a vše ostatní.

A roj vzpomínek na strašný rok mi mořil mozek a trápil hlasitě tlukoucí srdce, ale přec — byli jsme vojáci z přesvědčení a drali se neustále v před, ano bylo potřeby nových sil, nových terčů pro nepřátelské pušky! Hladověli jsme a mrzli bez náuku, bez reptání a nepřáli jsme si nic tak toužebně, jako zemřít pro vlast a pod praporem.

Přes všechny trampoty a svízele jsme hned zpívali, jakmile jsme se dali na pochod, tak že o nás později jednou Bismarck pravil, že nás bylo slyšet až do Saint-Cloud, jednalo-li se o výpad — že nás takto náš zpěv z daleka již prozrazoval.

Namítalo se pořadatelé sbírek, že nabromaděním reliquií z času obléhání obnoví "francouzskou Morgue". Pan Cain se ale nedal odstrašiti a vytvořil nový "Pantheon" slavné Paříže, v němž památky všech Francouzů, Poláků, Čechů atd. jsou uschovány; majitelka domu, paní Sevigné, jistě by pomáhala co pravá Francouzka sbírat a hromaditi tak drabé pozůstatky všech spojených protiváců známých i neznámých hrdinů. "Paříž, chloupostivý obyvatelstvo, zhržkaná, se vzdá za osem dnů, jakmile nebude mít co jíst" pravil jakýsi diplomat, když se Francií městu blížili. Paříž nezdala se posledku ani chleb a dráha se pět měsíců. Vzpomínám na to s pýchou. Vše nám chutnalo, vše se nám líbilo, i bída a hlad. Paříž byla pševědčona, že hlad svou povinnost a domálo.

Uvykli jsme na vše. Co ten zvyk vše nedělá. Několik týdnů po obléhání jsme náhle onemocněli, celá rodina — po obědě! Proč? Polévka z hovězího masa se náhodou a nedopatřením kuchaře vařila v tom samém hrnci, v němž jsme za obléhání připravovali koňské maso — zápach vyvolal, jak bylo lékaři konstatováno — chronickou otravu!

A sádrový odlietek, maska H. Regnaulta, s rozbitou nosovou kostí pádem z palisády; energická tvář a malá dírka nad pravým okem — stopa koule, která vnikla do mozku! Polotevřená ústa duchaplného básníka jakoby šeptala: "Nač snít a básnit? Vždyť smrt se tak rychle dostavuje! A vy, sveřepí — věru nevíte, v čem proklátá choutka vaše vězí!"

Henri Regnault! V noci, několik hodin před srážkou se ještě smál a žertoval; byl se soudruhy na stráži před Buzenvalem. Záhaleň až po uši v zimní pláště, seděli na sněhu u silnice a bařali z krátkých studentských dýmek, žertovali a očekávali novou stráž.

"Což se nepamatujete," spustil čtverácky Regnault, "jak nás včera 'starý' (plukovník) před bitvou povzbuzoval?"

A povstav, vyňal dýmku z úst a napodobil "starého": "Vzhůru, boží! Poslední vzpomínka vašim matkám, sestřím, ženám a milenkám — a nyní ve jménu národa a vlasti — v před!"

Slova byla provázena živými posuňky, vše se smálo; generál jakýs, právě objížďku u předních strážích konající, se k tomu výjevu namanul: "Co pak vy tu děláte? Což již vám boj nevoní? Mizerní chlapi — za třicet sous!"

Francouzové, Francouzové, nešťastné děti! Proč se vždy haním? Je to galická nemoc! V čase obležení přezdívali řadoví vojači národu gardistům "chlapi za třicet sous", národní gardisté spílali vojsku "kapitulardi".

H. Regnault se vztýčil na určlivá slova generála. Neměl věru zapotřebí tohoto švihnutí karabáčem do tváře... změnil pohrdlivě komonstvo objížďčího — a mlčel. Dvě hodiny na to padl! Generál mohl vidět, jak se za třicet sous umírá ku slávě vlasti, na slávu matičky Paříže! A. Saissy.

Smutné konce konference míru.

Z Petrohradu se oznamuje, že car jest přežalostnými výsledky konference míru trpce zklamán a tak rozmrzen, že i postavení hr. Muravěva octlo se ve znamenité otázky. Z toho teprve lze poznati, jak velkou důležitost panovník ruský přikládá svému šlechtačemu a lidumilnému návrhu na obmezení řemesla válečného a s jakými nadějemi hleděl vsíť porádám, k nimž v Haagu sešli se zástupcové všech států evropských, i některých zámořských. Nynější nálada jeho teprv dokazuje, jak opravdově a vážně přemýšlel o způsobu, kterým by bylo lze zastaviti úžasně plynoucí životy lidskými na bojištích, opakující se čím dále tím větší měrou a ve lhůtách kratších a kratších. Pohlížejte na věc zcela jinak, než na p. královna Viléma, která při hostině, pořádané na počest účastníků konference v zámku amsterodámském, nadšeně slavila zdar velkého díla, chýlícího se ke konci v Haagu. Královna Viléma patrně jest přítelkyní politiky praktické, kdežto car zabral se do výšin idealismu. Přímý opak toho, čeho by bylo spíše nadíti se při dámě a při muži, zvláště na trně.

Však byť výsledky konference míru, než od podaného k ní návrhu se sejde rok s rokem, byly sebe žalostnější, car neuk tím vinen, a bude-li hr. Muravěv obětí jeho rozmrzelosti, bude lze vysvětliti logicky toliko tím směrem, že měl a mohl jako diplomat a státník dříve, než podal velikolepou myšlénku carovu na veřejnost, dokonale prozkoumat vědu, na níž ji položil, že měl a mohl vědět, jest-li aspoň při některých velmocích evropských opravdově náklonnost a chuť, učiniti na přístěi strážnému prolévání lidské krve nějakou přístě. O disposicích jednotlivých velmocí evropských vzhledem k lidumilnému návrhu carovu hr. Muravěv zajišťoval se přezvědčiti dříve, než v srpnu min. roku vydal svůj okružník proti hořečce válečné. Z toho opomenul, to jedině car může mu vytýkati, jasně aic. Hrabě Muravěv není vinen, že žádný, naprosto žádný z těch států, které v Haagu sdělily

zástupce, nechce ani zastaviti další rozmnožování branné síly své a další zdokonalování svého výzbroje.

Celkem konference míru nesvedla nic, než několik nepatrných, málo cenných dodatků k úmluvám ženevským. Veliké věci zůstaly beze změny. Bude se válčiti dále tak, jak se válčilo v posledních dvou velikých válkách francouzsko-německé na pevnině a španělsko-americké na moři. Bude se válčiti dále s užíváním všech vražedných strojů, které v obou řečených válkách tak strašně řádily, bude se válčiti dále bez ochrany a šetření majetku soukromého s napjetím všech sil s obou stran. Nauka nebožtka Bismarka patrně ujala se ve všech dílech světa a ve všech státech.

Všechny velmoci evropské rozmnožovaly za posledních třicet let svou moc brannou po příkladu pruského a pod nátlakem pruským. Proto nechtějí začít ani se zastavením dalšího zbrojení, pokud nepočne ono. A ono nepočne! Naopak, Prusko křečovitě drží se kořisti, již nabylo převahou svou na bojištích, svým milionovým a strašně ozbrojeným vojskem. Na udržení té kořisti, Elsas a Lotrnick, má potřeby branné moci vždy větší a větší, a tak zůstane pouze krásným snem carovým, že velmoci evropské aspoň přestanou v dalším svém zbrojení. A krásný návrh jeho, aby se zřídil stálý rozhodčí a smírčí soud pro urovnání rozmršek a sporných otázek mezi jednotlivými státy, setkal se s tímž žalostným koncem, totiž s úplným nezaredem! A zase hlavně proto, že Prusko prohlásilo, že takové mezinárodní tribunálu se nepodobí nikdy a nikdy...

Na konferenci míru vyšlo na jevo, že všechny státy, ač měrou nestejnou, jsou pro další zbrojení. Jednak ze vzájemné žárlivosti a ze vzájemného strachu, tedy zpřičení vnějších a pak z přičiny vnitřní, totiž každý ze strachu před vlastními zlými poddanými, kteří neustále se dovolávají nejen práv a svobod, ale — nejnověji i chleba. A na odvrácení vnitřních bouří třeba v každém státu nevyhnutelně války. Jednak přý válkou odvrátí se pozornost zlých poddaných na něco jiného, velezradné sbory lidí přijdou na jiné myšlénky, jednak přý bujným vstřevám obyvatelstva občas se pustí žilou a takový prostředek staré vědy lékařské přý dosud dobře se osvědčuje a slouží i moderním a kulturním státům ke zdraví. Známo, že nebožtka Bismarck užíval ho s nemalým zdarem proti hrozičící revoluci domácí. Praktická politika jeho má mezi diplomaty a státníky evropskými vždy více přívrženců, než idealismus a humanismus cara ruského.

Pařížsko-česká korespondence.

V Paříži dne 11. června.

Úmrtí velko-knížete následníka ruského vyvolalo po celé zemi a zvláště v Paříži a na francouzském jihu, kde se již Alexandrevič zvláště oblíbil těšil a sobě sympatií všech získal, veliký smutek. Francie truchlí s mocným svým spojencem, žal Ruska je žalem Francie.

Amnestie. — Jak každoročně, udělena i letos před národním svátkem francouzským — dne 14. července — prezidentem republiky milost jistému počtu odsouzených. Počet úplné neb částečné amnestovaných vězňů z Nové Kaledonie, francouzské Guyany atd. došoupil výše 435. Jak se nám oznamuje, vyslovil přý se p. Loubet v posledním ministerském radě, že hodlá i baronu Christianimu, který po útku na něj na čtyři léta do vězení byl odsouzen, milost uděliti, bylo mu ale odporučeno, že bude lépe, ponechá-li se záležitost za ministerstvu spravedlnosti samému, an se v tomto případě o otázku veřejného pořádku jedná.

P. Chamberlain a Zavaalisko. — Anglický ministr osad, p. Chamberlain, není pouze akcionářem královského družstva Nigeru; jak se nám oznamuje, je jeho rodina majitelkou deseti tisíc dvěstě třiceti frankových akcií závodu Kynoch v Birminghamu, který kampaň proti prodeji dynamitu, již Zavaalisko jistému syndikátu továrnická vyhradilo, zahájil. Ale ani to neuspokojí zájem bratří Chamberlainových v Transvaalu. Veliká společnost tamních dělnů totiž zaslala s panem Cecillem Rhodesem větší rodinu a důvěrným přítelům pana Chamberlaina

zvláštní, vlem možným eventualitám podřízené stanovisko, které ministr anglických osad zámořských ve vlastní prospěch za každou cenu chce vyvolati. Tento způsob hájíti zájmy státu a nezapomínati svých vlastních, překvapil z počátku anglické veřejné mínění a znepokojuje je poněkud.

Proti nakažlivým nemocem. Na každé nemoci, jako tuberkulóza, hlavníčka, neštovice atd., skládily věru více nadějných životů do hrobů, než nejkrvavější války. Ve Francii samé umírá na nakažlivé nemoci asi půl milionu lidí do roka. Celá řada vzácných lékařských domácích veličin, jako na p. Pasteur atd., nás poněkud zaslavila do vzniku, průběhu a léčení těchto nemocí zákeřnických. Přes všechny tyto práce a vynálezy stojíme ale teprv vlasně na práhu tajemných záhad a kojíme se pouze nadějí, že nám i tuto temnou roušku pokroky časovými nadzvednouti umožněno bude. Stát a úřady založily ústavy a učinily učencům v možném prameni přístupny; ale i to ještě jaksi nepostačuje; oznamuje se nám, že se tentokrát privátní kruhy odhodlaly státu přispěti a že se mezi francouzskými politiky výbor ustanovil, jenž výtěžkem veřejné, veliké subskripce povoláním kruhům vše umožniti hodlá, čeho k boji proti infekcivním nemocem potřebí. První arch subskripční vykazuje obnos 73,000 franků. Mezi dárci zastoupeny jsou všechny kruhy pařížského obyvatelstva.

Belgický militarism. — Národní sdružení bývalých belgických vojáků vydalo manifest, v kterémž se pro sešlesní armády v Belgii mluví. Věhlasný inženýr, generál Brialmont, zahájil za touto příčinou velmi účinnou agitaci a dokazuje v manifestě, že má Belgie armádu alespoň 240,000 mužů čítající nevyhnutelně potřebí, kteréž jedině zřízení osobní a závazné služby vojenské docíliti lze. Král Leopold je generál velmi nakloněný a podporuje agitaci proti ministerstvu a katolické straně Belgie. Rozhlášené zprávy o konvencích, které král belgický s Hohenzollery uzavřel a dle nichž belgická armáda německou pomocnicí proti Francii býti má, se udržují. Belgie nemá věru zapotřebí pracovati "pour le roi de Prusse" a nemusí se k vůli Francii vrhati do zbytečných výdajů.

Z kongresu jazykového na výstavě r. 1900. Právě se ustanovila 40-letná komise, která na příští světové výstavě v Paříži (od 24. do 25. července) do kongresního paláce k rokování o živých jazycích zástupce všech národů má sezvati. Sjezd bude vykazovati troje oddělení: Úlohou první sekce bude studování následujících otázek: 1.) Pedagogické principy, dle nichž se vyučování jazykům díti má. 2.) Úlohu vyučování ústního a písemného; knihy. 3.) Národní vyučování dle obrazů, cvičení společná, zpěv. 4.) Vyučování gramatikální. 5.) Literatura. 6.) Ústavy k vyučování živých jazyků; rozličná modifikace vzhledem k zvláštnostem těchto ústavů, stáří a nadání žáků. Druhá sekce má vypracovati vše, co se vzdělání technického a obchodního vzhledem k živým jazykům týče a sice: 1.) Zvláštní metody tohoto vyučování; 2.) konveršální cvičení, konference, literární večírky, divadelní představení, spolky atd.; 3.) člásky, knihovny, atd. Třetí sekce připadne úloha vyjádřiti se o prostředcích častých mezinárodních styků: 1.) Stipendia cestovní pro cizinu. 2.) Výměna žáků jednotlivých ústavů, neb synů rodin na jistý čas k vůli přiučení se jazykům. 3.) Založení ambulantních knihoven, výměna časopisů atd. 4.) Mezinárodní dopisy. 5.) Mezinárodní jednotný jazyk a jeho propaganda. Členem kongresu se může každý s nepozvanými státi, přihlásí-li se před zasedáním a složí-li pět franků zápisného u prvního pokladníka. Veškeré poplatky a dotazy budte adresovány na generálního tajemníka organizační komise, Paříž "hotel des Societes savants 98, rue Serpente.

Epidemie prájmu. Mr. A. Sanders píše z Cocoa Grove, Florida, že tam panuje značná epidemie prájmu. On sám trpěl značně a vyčítal byl čtyři dětky Chamberlain's Cholera, Diarrhoea & Cholera Remedy. On praví, že odporučil jít tím jím a každý praví, že jest to nejlepší lék, který kdy užíval. Ne jedná se však o běžný prájmu.

ZMĚNA Povětrnosti.

Po jaru musíme se mít na pozor. Náhle ochlazení apnebuje.

OČERNUTÍ UDŮ

a jediné upotřebením

• St. Jacobs Oil.

udý opět obživnou a se vzpruží i zhojí.

ČEŠI V AMERICE.

Na fayettvillské farnosti v Texasu působil posledně dobou v St. Louisu dobře známý katolický kněz, pater Houšť, jenž nyní místo toho však bude zbaven pro dřívější své poklesky, v St. Louisu a jinde provedené. Hlavní body, proč má býti zbaven kněžského působení na jmenované faře, jsou přý čtyři, jak se vyjádřil farář Lennartz redaktoru Svobody, p. J. A. Haiduškovi. První příčina jeho suspendování spočívá v tom, že v době, když bydlil v Saint Louis, přijal přý od mnoha lidí značné obnosy peněz a tyto nikdy více nevrátil. Druhá příčina jest ta, že odešel ze St. Louisu, aniž by kdo o tom byl věděl; že přišel do New Yorku, kde bylo mu dovoleno vypomáhati jistému faráři po nějakou dobu. Ze začátku osvědčil přý se býti pilným pracovníkem, ale konečně pracoval proti nařizení biskupovu, takže byl několikrát napomenut, avšak když neuposlechl biskupových rozkazů, byl přý kněžství zbaven (excommunicated) a odtamtud vypovězen. Třetí příčina spočívá v tom, že ve Fayetteville se vydával pod nepravým jménem, neboť udával, že jmenuje se Halst, kdežto jeho pravé jméno je Houšť. Čtvrtá příčina konečně jest ta, že o tom všem, co zde uvedeno, galvestonského biskupa neuvědomil. Jmenovaný farář vyslovil se o panu Houšťovi, že jest na své farnosti velmi oblíben, neboť jest přý to muž nadaný, jenž mohl by býti velice užitečným, kdyby přý jenom chtěl. Ovšem, to nešťastné "kdyby".

Vzmáháním se cukrovarnictví ve Spojených Státech také čestí řemeslníci a odborníci získávají si uznání. Přítomně se dostavuje cukrovar v Pekin, Ill., ve kterém ještě letos počne se pracovati. Dozor nad řepou, která se tam dosti dobře daří, má krajjan F. Hanzálek, který v tomto cukrovaru zaujímá přednější místo. — V Alma, Mich., má býti za říditele cukrovaru ustanoven Čech Valter a jeho syn za prvního chemika. V Nebrasce stávil dva cukrovary též Čech inženýr Salíš, který má nyní stávek cukrovar ve státu Washington. Pan Salíš postavil v Americe již více cukrovarů.

Ve Springfieldu, Ill., inkorporována byla minulý týden společnost pod jménem "Čes. ženská vydavatelská společnost" se základem jistinou \$4000. Společnost bude přý vydávat českou literaturu pro ženy a dítky a český týdeník. Jako inkorporatorky jsou uvedeny Mary Čunátová, Mary Detloffová a Emilie Čunátová. Úřadnicemi nového podniku jsou: Předsedkyně paní Marie Čunátová, pokladnice paní Markéta Stuchlíková a tajemnice paní Josefa Humpal-Zemanová.

Po Barboře Česákové z Přelčic, která zemřela dne 16. května roku 1898, nečinivši poslední vůle, dědi dle zákona Alžběta Česáková, provdaná Sládková, posléze v Chicagu bydlící. Necht přihlásiti se do dne a do roka u soudu v Přelčicích.

Do staré vlasti odjždí v těchto dnech z New Yorku krajjan F. Svoboda, jenž právě přijel z Klondiku, kamž se byl před půl druhým rokem s bratrem svým a s jistým přítelem ze Spojených Států odvážil, aby zkusil své štěstí. Po příchodu svém do zlatonosné země pracoval po celé dva měsíce a po mnohém strádání podalifo se mu konečně našel dobrý "claim", z kterého ve dvou měsících vyždělil zlata přes \$2000. Zakoupil pak se svými společníky několik claimů, jež — ovšem po těžké práci — poskytl jim znamenitý výdělek. F. Svoboda vaze si do Čech přes \$5000 a kromě toho má v Klondiku ještě několik claimů, jež bratr

jeho pokus se prodati. Neprodá li je, vrátí se p. Svoboda zase do Klondike. Dle vypravování paně Svobodova nalezá se nyní v Klondike asi 70 Čechů, zabývajících se po většině rýžováním zlata.

Minulou neděli dopoledne sešel se v Národním Budově v New Yorku hlouček českých svobodářů, aby prokovali si, jakým způsobem čestí svobodáři zdejš měli by projevit soustrasť nad úmrtím věhlasného Roberta G. Ingersolla. Přítomní po krátké úradě usnesli se zakoupiti pěkný věnec a poslati jej na rov Ingersollův. Věnec byl ihned zakoupen, opatřen stuhou s nápisem "Od českých svobodářů" a poslán bude do Fresh Pond, kde bude Ingersoll pochován. Peníze na věnec opatřeny byly sbírkou.

LITERATURA.

Spolehlivý domácí rádce. — Písemnictví česko-americké obohaceno bylo o novou, v těchto dnech vydanou knihu "Spolehlivý domácí rádce," již dle různých pramenů a vlastní zkušenosti sestavil a vydal Ant. Novák, vydavatel "Domácnosti" v Milwaukee, Wis. Kniha obsahuje na více než 500 stránkách hojnou sbírku vyzkoušených a jednoduchých předpisů a rad k potřebě každé rodiny česko-americké a každého povolání lidského. Domácí rádce jest zvláště užitečnou knihou pro česko-amerického rolníka, v jehož domácnosti nikde by neměla scházeti. Úprava knihy jest ladná a cena je velmi poměrně velmi laciná. V lehké vazbě stojí Domácí rádce pouze \$1, v tuhé vazbě pak \$1.35 i s poštovým záskytkem. Adresovati dlužno: Ant. Novák, P. O. Box 1650, Milwaukee, Wis.

Adresář spolků

Česko-Slov. Dělnické Podpor. Jednoty pro severozápadní státy:

Minnesota, Iowa, Wisconsin, Nebraska a obě Dakoty.

Hlavní Jednota v Montgomery, Minn. odděly své schůze každou 4. sobotu v měsíci v sál F. V. Staňka o h. h. veeder. Velkopředseda J. Kosteňák. Velkostatník F. V. Staňka. Velkostatník Jos. E. Fokel. Velkopokladník Josef Maruška.

Č. I. v Montgomery, Minn. odděly své schůze každou čtvrtou neděli v měsíci. Předseda Fr. K. Staňka. Tajemník Fr. Miza. Účetník Jos. E. Sokol. Pokladník Tomáš Havel.

Č. II. Mladobech v Le Sueur Center, Minnesota.

odděly své schůze každou 2. neděli v měsíci sál 100F. Předseda Jakub Kroník. Tajemník V. Štěpán. Le Sueur, Minn., účetník Jan Bicek. Pokladník J. K. Krava.

Č. III. v St. Paul, Minn.

odděly své schůze každou 3. středu v měsíci. Předseda Jan Klein. pokladník Frank Štok. 683 West 7th St., účetník Frank Bělka, 304 Colborn st., St. Paul, Minn.

Karel Havlíček Borovský, č. IV. v Minneapolis Minn.

odděly své schůze každou 1. neděli v měsíci. Předseda Petr Straka, taj. August Mrazek, 1411 S. 8. St., pokl. Josef Pospíšil, účetník Jos. Auerech, 1823 24 St. St.

Č. V. v Nové Praze, Minn.

odděly své schůze každou 4. neděli v měsíci. Předseda Vojta Chalupský, taj. F. J. Novotný, účetník Jan Pospel, pokladník Jakub Svoboda, New Prague, Minn.

Komenský č. VI. v Hayward, Minnesota.

odděly své schůze 1. neděl v měsíci. Předsa Jos. Peil, dozorce Jos. Funtar, taj. K. Funtar, Glenville, Minn., účetník J. Kučera, poklad. Matěj Benec, Oakland, Minn.

Karel Velký, č. VII. v Nové Třeboni, Minnesota.

odděly své schůze každou 4. neděli v měsíci. Předseda Jan Klein, pokladník Josef Nový, účetník Jan Filipček, tajemník Jan Jindra, Killeeney, Le Sueur Co., Minn.

Č. VIII. Bernart Owatonna, Minn.

odděly své schůze každou 1. neděl v měsíci v sál Č. S. F. & P. Předseda V. Martinek, tajemník Ant. J. Vaňous, účetník Karel Hing hoffer, pokladník Josef A. Stránský Owatonna Minn.

Spolek č. IX. v Pine City, Minnesota.

odděly své schůze každou čtvrtou neděl v měsíci. Předseda Anton Fartek, místopředseda Jan Štuchl, tajem. Jan Bartol, box 38 Baroun, účetník Jan Hejda, Pine City, Minn., poklad. Franz Fartek.

Č. X. Českoslovan, v Otivia, Minn.

Předseda Karel Kohn, místopředseda Mat. Pospíšil, tajemník Frant. W. K. včeb, box 28, Otivia, Minn., účetník Bedřich Kozel, pokladník Václav G. Plohrant.

Číslo č. XI. v So. Omaha, Neb.

odděly své schůze každou čtvrtou sobotu v měsíci o osm hodin večer v sál J. Kosteňáka, Fresh Pond, Neb., účetník Jan Kosteňák, box 8, Q. U., účetník Jan Hajný, pokl. J. Koste.

Číslo XII. Chránim v Racine, Wis.

odděly své schůze každou třetí sobotu v měsíci v 7 hodin večer. Předseda Jan Svoboda, box 25, Racine, Wis., účetník Jos. Kosteňák, pokladník Jos. Kosteňák, A. L. Sp. 248 High St.